

[Holstein.]

møller, som han selv opstiller. Der er nemlig ingen — heller ikke Sir Austen Chamberlain, som Ministeren skærmydsler med, fordi han med stor Styrke har tilføjet Ministerens Afrustningsplan en større Neutralitetskrænkelser —, der er ingen, der har paastaet, at Folkeforbundets Medlemmer er forbundsforpligtede til at deltage i krigsmæssige Forviklinger et eller andet Sted i Verden, som berører Folkeforbundets Stater.

Det er rigtigt, at England bortset fra sine Militærforpligtelser i Henhold til Locarno-Pagten ikke har paataget sig saadanne Militærforpligtelser. Men lad det samtidig være sagt, at naar man vil vide Besked om, hvorledes det nuværende England ser paa sine Sanktionsforpligtelser som Medlem af Folkeforbundet, er de at finde i den engelske Hvidbog om Englands Tiltrædelse til den fakultative Klausul. Og Grundbetragtningen i denne er, at alle Medlemmer af Folkeforbundet er ubetinget forpligtede til at deltage i Handelskrig, i økonomisk Udsultningskrig, i den haardhændede og brutale Form for moderne Krigsførelse, som gaar ud paa at udsulte den Stats civile Borgere, mod hvilken man kæmper, en Udsultning, hvor alle Varer er at betragte som Kontrabande, og hvor enhver Form for Handelsomsætning mellem et af Medlemmerne og den, der er anset for Pagtsbryder, betragtes som folkeforbundsstridig.

Hvidbogen hævder udtrykkelig, at naar Spørgsmaalet om Folkeforbundets Sanktionsforpligtelser bliver aktuelt, saa gives der ingen neutrale, saa gives der kun Parthavere i den brutale, haardhændede økonomiske Udsultnings- og Handelskrig, en Form for Krigsførelse, som begribeligvis meget let kan slaa om i den militære Krig.

Jeg indrømmer, at fra 1920 og indtil Dato har alle Folkeforbundsstater været saa nogenlunde enige om det negative, at der ikke bestaar en Pligt til militær Intervention; men hvad de ogsaa alle er saa nogenlunde enige om, og hvad Sir Austen Chamberlain har understreget, er, at et Medlem, der ikke finder det til nogen Nytte at forsvare sig selv, som med velberaad Hu berøver sig selv Midlerne til Selvforsvar, ikke kan vente Militærhjælp og Forsvarsundsætning fra andre Medlemmer.

Paa Shakespeares Tid sagde man i England — det var et staaende Mundheld, som det fremgaar af Dramaet „Hamlet“: Han drikker som en Dansker. Det skulde helst ikke blive et internationalt spottende Mundheld: De kæmper for deres Land som en de-

monstrerende Vagtværnsbetjent i Danmark. Vi advares af venligt sindede udenlandske Politikere imod at degradere os selv til et hjælpeløst Subjekt mellem Staterne, ligesom visse haabløse Eksistenser i det borgerlige Samfund, der befinder sig vel ved deres egen lurvede Tilstand. Vi skulde ikke gerne synke saa dybt, at vi med Stolthed siger til andre smaa Stater: Nok er jeres militære Klædning tynd og hullet, men se paa mine Laser; jeg er praktisk talt afklædt. Nok er jeres Arm svag, men se paa min afpillede Knokkel, jeg formaar knapt at løfte den.

Men disse fremmede Politikere lønnes for deres gode og velmente Raad med følgende Skudsmaal af den højtærede Udenrigsminister, at de blot taler ud fra deres eget Lands Interesser, at de taler ud fra deres egen Indstilling — og kun ud fra den — overfor Rustningssystemet i deres eget Land, og at de taler ud fra et yderst ringe Kendskab til de faktisk foreliggende Forhold i mindre Lande, Kendskab til Forslag, Kendskab til bestaaende Tilstande.

De svenske og engelske Politikere, som har advaret imod Danmarks isolerede Afrustning, har jo ikke søgt at skjule, men aabent anført den skadelige Virkning for Sveriges og for Englands Interesser af en dansk Afrustning. Men dette har altsaa ingen Interesse for den højtærede Udenrigsminister, saa lidt som at et afrustet Danmark ikke kan vente Militærhjælp af andre, naar det voldføres. Den højtærede Udenrigsminister maa herefter i Sandhed erkendes at være kommet langt i Internationalisme.

Hvad dernæst Indstillingen overfor Afrustningssystemet angaar, er der det at bemærke, at alle de fremmede Politikere, der har udtalt sig, fra Socialdemokrater til Konservative, uanset Partifarve, er Modstandere af isoleret Afrustning og Tilhængere af et nationalt Forsvarsberedskab, bestemt til at paatage sig krigsmæssige Opgaver til Hjælp for et injurieret Fædreland. Vi har talrige samstemmende Vidnesbyrd fra fremmede Politikere af forskellige Partier i forskellige Stater at føre i Marken imod Regeringens isolerede Afrustningspolitik; men den højtærede Udenrigsminister tillægger hverken dette Betydning, ej heller, at han selv neppe kan anføre en eneste Udtalelse af nogen nuværende eller forhenværende Minister og ledende Politiker i Udlandet, som anbefaler og tilraader isoleret national Afrustning.

Det vilde ikke være urimeligt under saadanne Verdensforhold som dem, der foreligger, og stillet overfor et saadant Fælles-